

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Ο **πρόλογος** για να είναι επιτυχημένος πρέπει

- να εισάγει στο θέμα και να εμφανίζει τις κατευθυντήριες γραμμές του κειμένου
- να λαμβάνει υπόψη το επικοινωνιακό πλαίσιο
- να διακρίνεται από πρωτοτυπία

ε π ι κ ο ι ν ω ν ι α κ έ ς τ ε χ ν ι κ έ ς π ρ ο λ ό γ ο υ

- α. ιστορικές αναδρομές**, με τις οποίες επεκτείνεται το θέμα στη διαχρονία του, συνδέοντας το παρελθόν με το παρόν
- β. έρευνες ή άλλο είδους τεκμήρια**, προκειμένου να παρουσιαστεί άμεσα κι αντικειμενικά το θέμα και να κερδηθεί η εμπιστοσύνη των αναγνωστών με επίκληση της λογικής τους. Το ύφος καθίσταται σοβαρό και αντικειμενικό.
- γ. προσωπικές εμπειρίες, μαρτυρίες ή γνωστές ρήσεις**, μέσω των οποίων παρουσιάζονται έμμεσα το θέμα, προσδίδεται αληθοφάνεια σε όσα λέγονται, διεγείρεται η περιέργεια και το συναίσθημα του αναγνώστη. Το ύφος καθίσταται ζωντανό και γλαφυρό.
- δ. ερωτήσεις**, με τις οποίες εμφανίζεται τόσο το θέμα όσο και οι κατευθυντήριες ιδέες. Με τις ερωτήσεις προσδίδεται διάθεση συνομιλίας και έντονη θεατρικότητα. Το ύφος καθίσταται ζωντανό και άμεσο.
- ε. αντιθέσεις**, μέσω των οποίων αποδίδεται με έμφαση μια αντιθετική – συγκρουσιακή κατάσταση.
- στ. αναλογίες**, μέσω των οποίων αποδίδεται το θέμα συμβολικά, μέσα από τον παραλληλισμό με μία γνωστή έννοια ή φαινόμενο.
- ζ. ορισμοί**, μέσω των οποίων διασαφηνίζεται η προς ανάλυση έννοια, προκειμένου να γίνει κατανοητή και να αποφευχθούν παρερμηνείες.
- η. σημεία στίξης, σχήματα λόγου και συναισθηματικά φορτισμένες λέξεις**, μέσω των οποίων ο συντάκτης υποβάλλει την προσωπική του στάση για το θέμα.

Ο **επίλογος** πρέπει να λειτουργεί αποτελεσματικά τόσο σε οργανωτικό όσο και σε επικοινωνιακό επίπεδο:

- να εξασφαλίζει τη στενότερη σύνδεση με το κύριο μέρος
- να υποβάλλει ότι ο συντάκτης ολοκληρώνει την πραγμάτευση
- να λαμβάνει υπόψη το επικοινωνιακό πλαίσιο
- να διακρίνεται από πρωτοτυπία, επιβεβαιώνοντας τον αναγνώστη ότι αυτό που διάβασε ήταν αξιόλογο

ε π ι κ ο ι ν ω ν ι α κ έ ς τ ε χ ν ι κ έ ς ε π ι λ ό γ ο υ

- α. παράθεση παραδείγματος**, μέσω του οποίου επιβεβαιώνονται και αποσαφηνίζονται όσα ειπώθηκαν κατά την πραγμάτευση του θέματος.
- β. προσωπικές εμπειρίες, μαρτυρίες ή γνωστές ρήσεις**, τις οποίες ο αναγνώστης καλείται να συνδέσει με όσα προηγήθηκαν και επαγωγικά να συνάγει τα συμπεράσματά του.
- γ. παράθεση ερωτημάτων**, συνήθως ρητορικών ή πολλών αποσιωπήσεων, μέσω των οποίων ο προβληματισμός μεταφέρεται στον αναγνώστη, ο οποίος καλείται να βρει απαντήσεις.
- δ. χρήση αναλογίας, μαρτυρίας**, με την οποία ο επίλογος κλείνει με συμβολικό τρόπο, καλώντας τον αναγνώστη να βρει τις συγκλίσεις και να προβληματιστεί.
- ε. χρήση μαρτυρίας**, μέσω της οποίας επιβεβαιώνονται όσα ειπώθηκαν από ανθρώπους που βίωσαν το υπό πραγμάτευση φαινόμενο.
- στ. χρήση αυθεντίας**, μέσω των οποίων επιβεβαιώνονται όσα ειπώθηκαν με αντικειμενικό και πειστικό τρόπο.
- ζ. ρητή ή υπονοούμενη έκφραση της αισιοδοξίας ή της απαισιοδοξίας** για την εξέλιξη του φαινομένου που αναλύεται.
- η. σημεία στίξης, σχήματα λόγου και συναισθηματικά φορτισμένες λέξεις**, μέσω των οποίων ολοκληρώνεται η πραγμάτευση του θέματος, αφήνοντας τον αναγνώστη συναισθηματικά φορτισμένο και προβληματισμένο.